

Перевернувся автобус із заробітчанами, що поверталися з Італії

На трасі Київ — Чоп сталася ДТП із бусом, повідомляє прес-служба глави Закарпатської облдержадміністрації. Водій мікроавтобуса «Фольксваген-Транспортер» зіткнувся з легковиком «Опель-Астра», що рухався попереду, і на швидкості вилетів у кювет. Внаслідок аварії постраждали четверо жінок віком від 33 до 67 років. Усі вони — заробітчани з Рівненської та Волинської областей, які поверталися додому з Італії.

304 000

Саме така кількість пасажирів у липні 2015 року скористалася послугами Української залізниці. Така кількість — абсолютний рекорд для Української залізничної швидкісної компанії, яка розпочала перевезення у травні 2012 року. За липень було виконано 733 рейси, а загальна населеність становила 74%, що є піковим показником.

Компаніям Януковича та Іванющенка дозволено вивозити вугілля із зони АТО

Про це пише «ЛігаБізнесІнформ». У розпорядженні видання є список компаній, яким офіційно дозволено вивезення вугілля з непідконтрольних Україні територій Луганської та Донецької областей. Основними споживачами вугілля з «ДНР» та «ЛНР» є чотири структури: ДТЕК Рината Ахметова, Донбасенерго, державна Центренерго та група «ТехНова» Анатолія Шкрібляка й Олега Яковенка.

5

Відомості.інфо

№30 (772)

6 - 12 серпня 2015 року

<http://www.vidomosti.info/>

Інтерв'ю

Віра САВЧЕНКО: Шановні депутати, порозбирайте собі по одному в'язневів та оплатіть їм адвоката

Сестра Надії Савченко — Віра — розповіла в інтерв'ю «Відомостям» про утримання Наді у в'язниці, участь держави Україна у сфабрикованій Росією справі та нові докази непричетності її до вбивства російських журналістів.

— Коли Ви востаннє бачили сестру?

— Третього липня цього року. В Москві. Мої побачення з Надею відбувалися раз у місяць через скло по телефону.

— На той момент який у неї був настрій, фізичний стан?

— У Наді завжди приблизно однаковий настрій. Там тільки лінійний не говорить погано про Україну, всі намагаються каменюку кинути. Тоді буває морально важко. Фізично вона ніколи ні на що не скаржилася.

— В Надії було дуже довге голодування, які його наслідки?

— Надя абсолютно не збиралася розповідати про своє здоров'я. Голодувала вона 83 дні без перерви. На 45-й день почали колоти глюкозу й амінокислоти, бо в неї вже був критичний стан — змінювалася формула крові. За цей період Надія втратила здоров'я, у неї утворилося каміння в нирках та почали набрякати ноги.

Хоча вона мала великі проблеми зі здоров'ям, її чотири дні перевозили на 200 кілометрів з Воронежа в Ростов. Тюремники, які з нею їхали, ночами писали мені повідомлення — «не хвилюйся, з нею все нормально». Так я по краплинках і збирала інформацію.

— Яка версія переводу її в Ростовську область?

— Є така приказка «Умом Росію не поняты». Вони кажуть, що там Надя перетнула кордон України, а тому саме там суд повинен розглядати цю справу. Судді в місті Донецьк Ростовської області дуже цим незадоволені й з радістю сприйняли клопотання адвокатів про повернення справи назад у Москву. Але навряд чи з Москви дадуть вказівку повернути Надю у московський суд. Тому все буде проходити в Ростовській області через те, що туди важко дістатися журналістам. Єдине, чого боїться Росія, — це поширення правдивої інформації. Я в цьому вже переконалася, за цей рік маючи розмови з багатьма світовими політиками. Також їм не хочеться псувати телевізійну картинку всередині Росії. Цю справу ховають від людей, бо вона розвалюється.

Ми зараз робимо мультфільм, у якому буде показано реконструкцію бою і що там відбувалося. У ньому

буде і версія російської сторони, і як насправді все було. Навіть той, хто дуже любить Путіна та Росію, зрозуміє, що його дурять.

— Нещодавно адвокат оприлюднив інформацію, де чітко видно фабрикування доказів по цій справі. У чому суть цих доказів?

— Там дуже багато матеріалів. Почнемо з білінгв мобільного оператора. Білінги показали, що наших людей взяли в полон за годину та десять хвилин до того, як російські журналісти виїхали на блокпост. Тобто Надя та побратими в момент обстрілу були у підвалі в центрі Луганська. З цього чітко видно, що в момент обстрілу вони вже були в полоні. Росія вважає, що українська сторона підтасувала білінги, а тому запросила свого експерта, який спростував інформацію. Після цього ми звернулися до міжнародного експерта в компанію «Life», яка підтвердила алібі Наді. Також в компанії заявили, що російський експерт ніколи не працював у «Life» та інформації про нього в них немає.

Тут ще потрібно ставити питання до тих, хто потягнув цивільних осіб на блокпост. Російська сторона стверджує, що у них була акредитація. Ополченці розповідали, що в російських журналістів при собі не було ні касок, ні бронешитів із написом «преса».

Нами також був запрошений астроном, який зміг встановити час захоплення в полон за тіннями дерев на відео, яке додали до матеріалів справи. За його розрахунками, різниця в часі між взяттям у полон Наді та обстрілом блокпосту як мінімум більше години.

— Зрозуміло, що справа розвалюється, але перед російським судом стоїть конкретне завдання — посадити Надю надовго. Які взагалі шанси та прогнози в цій справі та яку стратегію будують адвокати для визволення з полону?

— Почнемо з адвокатів. Адвокати в цій справі — не просто адвокати. Їхнє завдання — тримати зв'язок Наді зі світом і показувати всьому світу, хто така Надя і що відбувається. Завдяки їхній непоганій роботі весь світ знає Савченко, на відміну від інших українців, які були взяті в полон російською стороною та утримуються в слідчих ізоляторах.

Ніхто не знає Юрія Солошенка, якому 73 роки і який сидить там у Владикавказі. Про Миколу Карпюка зараз говорять європейський суд, але до нього півтора року не пускають ні консула, ні рідних. І взагалі невідомо, чи він живий. У нашій справі адвокати спрацювали добре.

Щодо прогнозів, то їх можуть робити політологи чи зарозумілі адвокати, які засуджують роботу нашого захисту. Залишимо це їм.

Сподівання. Я спілкуюсь з багатьма людьми — як і з ворогами Майдану, так і з великими його прихильниками. За цей рік у мене було багато зраджених надій. Коли Надя виїде, я про це зможу поговорити.

Що конкретно роблять українські політики, для мене - загадка. В мене вже вислів такий з'явився — «чарівний пендель». Всі ці служби почали ворушитися тільки останнім часом. Генпрокуратура, до якої ми ходили не один раз, нарешті порушила кримінальну справу проти викрадачів таких людей, як Надя.

Але зараз є надія, є певна лінія — і я сподіваюся, що вона виправдається.

— Як змінилося ваше життя після цих подій?

— Я б сказала, що воно зупинилося. Тому що коли ви робите одну й ту ж роботу кожен день, то здається, що цей день триває цілий рік. Зараз від справи сестри відволікають тільки звернення українських в'язнів, які просять допомоги, наприклад, виправити закон.

Зокрема, люди, що сидять в українських СІЗО, а умови утримання в них, мабуть, гірші, ніж в російських, просять зараховувати їм один день в СІЗО за два дні у в'язниці. Якщо люди сидять по сім років у СІЗО і над ними триває слідство, а потім їх засуджують до 14 років у в'язниці, то, в принципі, їм можна зарахувати день за два. До речі, в Росії такий за-

кон прийнятий. А так, поки робота не закінчена, займаюся Надею. Я чомусь думаю, що вона б мене витягнула за півроку. А в мене на це йде більше часу.

— Як держава Україна допомагає у визволенні Надії Савченко?

— Українці у цілому світі сформували таку суспільну думку, яка не дозволяє політикам кинути таких, як Надя. Люди діють як один організм, і світовий політикум почав ворушитися. Що конкретно роблять українські політики, для мене — загадка. В мене вже вислів такий з'явився — «чарівний пендель». Всі ці служби почали ворушитися тільки останнім часом. Генпрокуратура, до якої ми ходили не один раз, нарешті порушила кримінальну справу проти викрадачів таких людей, як Надя. Росіянам вручили повістки в суд у посольстві Росії. Дуже важливо, що Україна показує характер.

— Робота адвокатів надскладна в цих умовах. Хто її оплачує?

— Коли почалася справа Савченко, польська громадська організація «Відкритий діалог» через Міністерство закордонних справ запропонувала мені послуги Марка Фейгіна. Я підписала з ними договір. Коли вони потрапили до Наді, підписали з нею цей договір і далі почали працювати в команді. Тут потрібно зазначити, що Україна для цього нічого не зробила. Польська організація знайшла адвокатів і сама їх оплачувала. Коли справа Наді набула політичного забарвлення, то оплати послуг адвокатів повністю почала здійснювати фракція «Батьківщина».

Міністерство закордонних справ України говорить лише про декілька чоловік, в тому числі й про Надю Савченко. Що ж відбувається з рештою людей, яких у нас, за словами депутата Ірини Герашенко, 270? В деяких із них немає коштів на адвокатів. В Україні кошти не передбачені бюджетом. МЗС якось працює без бюджету на такі випадки. Тому «Армія SOS» продає футболки із зображеннями цих хлопців, щоб заробити їм на адвокатах.

У мене велика пропозиція до фракції — шановні депутати, порозбирайте собі по одному в'язневі та оплатіть їм адвоката. Ви ж і себе прорекламуєте, і заодно добру справу зробите. Це недорого, адвокати

великі гонорари не виставляють. Їм аби дорогу компенсувати, коли вони летять у Владикавказ і назад. Ці адвокати потрібні, щоб тримати зв'язок ув'язнених із зовнішнім світом.

— Чи є підтримка простих росіян у справі Надії Савченко?

— Є немала підтримка. Але це в моєму баченні. В мене інформаційна капсула вузько направлена — я бачу Надю та все, що навколо неї відбувається. Коли був цей бум «Напиши листа Надії», там було дуже багато росіян із різних куточків Росії. Всі вони підтримують. Коли я їм дякую, то кажу, що не все ще втрачено, якщо є такі люди, як ви. А вони так скептично відповідають: «Та нет. Мы б так не думали». Тобто у мене один масштаб, а Росія все ж таки більшого розміру. Генпрокуратура, до якої ми ходили не один раз, нарешті порушила кримінальну справу проти викрадачів таких людей, як Надя. Росіянам вручили повістки в суд у посольстві Росії. Дуже важливо, що Україна показує характер.

— Що нам із вами, простим українцям, варто робити, щоб Надя й інші в'язні Російської держави були визволені?

— Я скажу, що виявила один інструмент, який ефективно працює. Народ може вдало керувати владою через суспільну думку, яку боються політики. Коли вони приходять до влади, то хочуть її втримати. Це головне для них. Що зробити, щоб втримати владу — почати впливати на суспільну думку через засоби масової інформації. Вони створюють п'ять, три чи один телевізійний канал та формують суспільну думку. Коли ж люди почнуть самі думати, то політики будуть виконувати суспільні запити. Люди повинні «не злазити» з влади, тиснути, вимагати. І не тільки в питаннях Савченко.

Я думаю, що в народу багато таких інструментів, як суспільна думка. Просто влада робить усе для того, щоб народ цього не розумів, забував, ніколи не дізнався. Політично й економічно грамотними людьми важко керувати, потрібно рахуватися з їхніми інтересами.

Якщо зараз хтось говорить, що після Майдану нічого не змінилося, я вважаю — це не так. Змінилося те, що зараз почали рахуватися з громадами. Політичні організації не можуть стільки, як громадські. Якщо люди не попускають у цьому «віжки», то вони багато досягнуть.

Розмовляв Михайло ГАРЩАЛЬ